

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per drukregel.

TONGEREN, DEN 7 MEI.

De geneverwet.

Het wetsontwerp op de fiscale hervorming is in de Kamer gestemd geworden. De heeren De Theux en Jacobs hadden getracht, ter gelegenheid van de bespreking der belasting van den brandewijn, onze kieswetten te zuiveren van eene nergens elders bestaande monsterachtigheid, door de aanbidding van een gansch eenvoudig en logiek voorstel, luidende: « Het recht van verkoop in 't klein, op de sterke dranken, is afgeschaft. »

De heer Frère wilde daar niet van hooren. Moest zulk voorstel aangenomen worden, ieder goed liberaal weet toch, dat het doctrinair bewind in België zijne matven zou mogen oprollen, immers daardoor verviel 't voorrecht, aan de herbergiers als kiezers verleend. De minister van finantiën had dus een uitweg te zoeken, om van die lastige vraag ontslagen te zijn, en dat uitweg heette hij: de voorafgaandelijke kwestie.

Wel bewezen hem de heeren Jacobs en De Theux, dat zijn eisch niet logisch, en er nu wel degelijk kwestie was, te bepalen, wat de sterke dranken in België voortaan betalen zouden; de heer Frère had geen ooren voor die eenvoudige waarheid, en zijne gezellen in het doctrinaire wikkeltje waren, naar loffelike gewoonte, van dezelfde kostelijke meening. Er ging bovendien nog op in dat voortreffelijk concert een ander toontje, gegeven door den heer Rogier: deze vrome redenaar, inderdaad, trad op als de verdediger der orde en zedelijkheid, en weende schier tranen zoo groot als een ei, als hij er aan dacht, hoe de afschaffing der belasting op den verkoop der sterke dranken de vermenigvuldiging der herbergen tot gevolg zoude hebben gehad... alsof die belasting wel een middelje was geweest om die vermeerdering tegen te gaan!

De heer Rogier ziet niet klaar in de geneverflesch, maar dit zal waarschijnlijk de schuld zijner oude oogen zijn. Anders had hij wel gezien, gelijk ook overigens de heer Jacobs gezegd heeft, dat het getal flesschen vermeerderd door den aard van rechtstreeksche belasting, die men zoo oneigen aan den taks op den verkoop der sterke dranken heeft gegeven.

De zaak zit toch zoo eenvoudig ineen, dat men geene zeven scholen moet bijgewoond hebben om ze klaar te trekken.

Het gedrag der bewindsmannen is wezenlijk curieus: als zij hen in de Kamers hoort spreken, en hunne gazetten leest, dan verneemt men

op al de tonen der politieke gamme, dat zij alléén het vertrouwen des lands waardig zijn, en ook bezitten; dat de oppositie zonder genade veroordeeld is, om oppositie te blijven. Maar spreekt men hun van 11,000 valsche kiezers, over geheel het land verspreid, 't huis te laten, dan trekken zij hunne oorkens in als getrapte sletten, en 't pakt niet. Ons dunkt, evenwel, dat, van den oogenblik dat « geheel het land » met de doctrinaire hansworsterij is ingenomen, hier en daar eene handvol kiezers min, hun geen hinder kan toebrengen? Zij zijn toch zoo sterk, en vooral — zoo populair?

De internationale Associatie.

Uit de huiszoekingen en onderhooringen, welke thans in Parijs plaats hebben ten gevolge van het mislukte complot van den 29 april 1868, blijkt overtuigend dat de internationale werkersvereniging ernstig daarbij betrokken is.

Uit de ontdekte stuks blijkt dat in Parijs een middelpunt van werking bestond, in de drievijve en rechtstreeksche gemeenschap met den algemeenen Bond der maatschappij te Londen en met den middelraad te Brussel.

De leden der Parijzische sectie hebben eene zeer strijdzuchtige rol gespeeld in de politieke gebeurtenissen der laatste tijden en voornamelijk bij de verschillende werkstakingen gedurende het jaar 1868. Men vindt de sporen daarvan niet alleen in Engeland, België en Frankrijk, maar ook bij de werkstaking des jaars 1869 te Geneven, in Zwitserland, der bronswerkers te Parijs, der ijzersmeders van Seraing, der mijnwerkers van den Borinage in België, der kleermakers en zijde werkers te Parijs, der kooldelvers en andere werklieden van Creuzot, Aubin, Fourchambault, enz.

De inrichting der *Internationale*, welke verscheidene afdelingen in Europa en Amerika hare leden reeds bij millioenen schijnen te tellen, vormt eene ontzaglijke macht, van dewelke de hoofden en aanvoeders, naar men verzekert, voornemens zijn, als groot doelwit, eene algemeene sociaal republikaansche revolutie te doen ontstaan.

Ten bewijze dat de afdelingen der *Internationale* zich niet alleen met de verhooging der werkloonen, maar voornamelijk met politieke vraagpunten bezig houden, is het voldoende eene oogslag te werpen op de talrijke manifestaties, door die Associatie sedert het begin dezes jaars, in het parizer dagblad *la Marseillaise*, in 't licht gegeven. Die manifesten laten geen den minsten twijfel over wegens

de kinderen, om den heer oom teeder te begroeten en het aandoenlijk familietoneel volkomen te maken. Ge hebt toch om hen gezonden?

— Ja, ik heb om hen gezonden, maar stil, 't is niet noodig dat de vrouwen het voor den tijd vernemen. Maar hoor, wat is dat? Was het niet alsof men tegen de voorpoort sloeg?

Zij openden de vensters en luisterden Ja, ten tweede male en met donderend gekraak werd nu buiten tegen de voorpoort geslagen en een luide, gebiedende stem riep: « Open! In naam van den rechtmatigen gebieder, in naam van graaf Moritz Benjowsky, doet open! »

— Onze broeder! Onze lieve Moritz! riepen de beide jonge vrouwen, en ook zij, den roep dezer geliefde stem volgende, snelden naar de vensters.

— Ja, uw broeder, uw lieve Moritz! herhaalden de heeren honend lachende. Er zal hem opengedaan worden, weest er van verzekerd! Binnen laten wij hem; hij moge zien hoe hij er weder uitkomt.

— Ge wilt hem toch niet doodden? vroeg Rosa verschrikt, terwijl zij beide handen om den arm van haren gade klemde. Ge wilt hem toch niet doodden?

— Hierover zal hij zelfs te beslissen hebben! zegde baron Jemnik bedaard. Indien hij niet vrijwillig afstand doet, niet eigenhandig zijn afstand onderteekent, zullen wij hem doodden.

— Maar wij zijn goedhartige, zachtzinnige menschen, riep graaf Brody. Wij zullen geerne beproeven de zaak in der minne met hem te schikken. Wij willen derhalve aan u de onderhandeling dezer aangelegenheid overlaten. Gelukt het den graaf de poort open te breken, de barrikade te overerven, dan is hierdoor bestatigd dat hij den landsvrede gebroken, en als een roover hier is binnegedrongen; gij zult dan naar beneden gaan om hem in het slot te noodigen; voorts

het eigentlijke doelwit dier vereeniging.

De laatste gebeurtenissen te Parijs leveren thans het voldoende bewijs op dat de *Internationale* voor goed begonnen is om haar groot plan te verwezenlijken. Al de kopstukken te Parijs zijn reeds aangehouden en het gerecht zoekt nog anderen op, die erger betrokken schijnen te zijn in het complot tegen het leven van Keizer Napoleon.

Onze achtbare vertegenwoordiger M. Juliot verzoekt ons aan de kiezers van het arrondissement aan te kondigen dat hij niet meer verlangt herkozen te worden bij de kiezing die den 14 juni zal plaats hebben voor de gedeeltelijke hernieuwing der Kamer der volksvertegenwoordigers.

Wij hopen dat dit besluit niet onwedderroepelijk is en dat M. Juliot tot toegeven aan het verlangen der kiezers die om zoo te zeggen eenpaarlijk wenschen hem een nieuw mandaat te zien aanvaarden.

Kerkelijke staat.

Men schrijft uit Rome, 5 mei:

Tegen 9 ure des morgens deden de kardinalen, patriarchen, aartsbisschoppen, bisschoppen, en andere leden van het Concilie, in vol ornaat gestod, hunne intrede in de zaal van het Concilie en namen hunne respectieve plaatsen in. Zoals gewoonlijk, werden de toegangen tot de vergaderzaal bewaakt door de Malthezer ridders en de *garda nobile* van den Hoogepriester. Terwijl de kardinaal Bilio de Mis opdroeg, trad de Paus, in pontificale dus, omringd door eene erewacht, samengesteld uit hooge Staatsdignitarissen en de leden van den Romeinschen gemeenteraad, de vergaderzaal binnen.

Na het uitspreken van langdurige gebeden, werd de hymne *Veni creator spiritus* aangebeven. Volgens de voorschriften van het eereomroep zou men op dien oogenblik de zaal hebben moeten doen ontruimen door al de geenen, die geen recht hebben om in het concilie zitting te nemen of hare beraadslagingen bij te wonen. Maar vermits het hier eene openbare zitting gold, werd aan al de aanwezigen veroorloofd te blijven, en werd de voorhang weggeschoven, opdat zij die zich niet in de zaal bevonden een onbelemmerd gezicht zouden hebben op hetgeen daar binnen plaats vond. Mgr Fessler, secretaris van het Concilie, bood daarop den Paus de af te kondigen Constitutie aan. De H. Vader stelde haar op zijne beurt aan Mgr Valenziani ter hand en deze las met luider stem de verschillende artikelen van het dogma af. Toen deze plechtigheid was geëindigd, deed hij aan de vergaderde Vaders de volgende vraag: « Zeer eerwaarde Vaders, keurt gij de

zult ge hem in de ridderzaal voeren, en voor het portret zijns vaders zult ge hem bezweren aan recht en rede gehoor te geven en van zijne aanspraken op uw erfdeel af te zien.

— Dat zal hij niet doen, zegde Julia, het geldt zijne eer en hij is trotsch.

— Hij kan er niet in bewilligen van zijn erfrecht afstand te doen, riep Rosa.

— Gij zult hem juist overtuigen, dat hij er afstand van moet doen. Ge zult hem zeggen, dat het voor uw geluk en rust noodzakelijk is. Gij zult hem voor alles bewijzen, dat hij geen recht op de nalatenschap heeft en als bewijsstuk zult ge hem de ontvangersverklaring uws vaders voorhouden. Dan zult ge klagen over uw tyrannen van mannen, zult hem zeggen, dat gij, om rust en vrede te hebben, uw erfdeel aan hen hebt overgelaten, en zult hem nogmaals het bewijsstuk, de door u onderteekende akte van afstand, voorleggen.

— Ge ziet, het ligt dus geheel in uwe hand ons allen gelukkig te maken, zegde graaf Brody lachend. Wij laten alles aan uwe schranderheid en welsprekendheid over, en zullen ons zelve geheel onzichtbaar op den achtergrond houden. Maar ge zult echter de zekerheid hebben dat wij er zijn en achter de deur staan om u te beluisteren. Hei! Wat kraakt en dondert het! De heer graaf schijnt naar al de regelen der krijgskunst te willen belegeren. Nu, wij willen hem hierin niet hinderlijk zijn, en eerst wanneer de voorpoort opgebroken en de barrikade ingenomen is, zult ge naar beneden gaan.

— Voor alles is het thans echter noodig u de aktstukken ter hand te stellen, zegde baron Jemnik lachend, het zijn uwe wapens, waarmee gij strijden moet.

Hij haalde zijne beurs te voorschijn, nam er den sleutel uit en ging de schrijftafel openen, om er het dokument uit te nemen. Tegelijkertijd

decreten en canones, welke deze Constitutie bevat, goed? »

De ter vergadering aanwezige vaders, ten getale van 667, afzonderlijk ondervraagd, antwoordden allen toestemmend. Ieders antwoord werd door de apostolische protonotarissen opgeteekend, en na afloop der stemming, boden dezen, in vereeniging met den secretaris van het Concilie, den uitslag den Paus aan. De H. Vader sprak toen op plechtigen toon de volgende woorden: « De decreten en canones, zooals zij in de Constitutie zijn vervat, en zooals zij zijn afgelezen, zijn door al de vaders, zonder eenige uitzondering, goedgekeurd. Onder goedkeuring van het heilig Concilie, hechten wij ook aan deze definitie ons zegel en bevestigen haar met ons pauslijk gezag. »

Op den markt van Tongeren van verleden donderdag waren te koop gesteld 200 paarden, 323 hoorbeesten, 109 schapen, 99 vette varkens en 1757 magere varkens.

— Ter gelegenheid van het feest der bescherming van den H. Joseph, zal morgen om 10 uren in O.-L.-V. Kerk, eene nieuwe mis van Mercadante door het zanggenootschap der heilige familie gezongen worden.

— Men schrijft uit Luik, 5 mei:

Er is te Luik eene comédie gespeeld, om den heer Pierrot toe te laten weer aan het hoofd der stadzaken te komen. De comédie is ten volle gelukt; de heer Pierrot zal weer tot burgemeester benoemd worden, en de raadsleden, die vroeger met hem 't collegie uitmaakten, tot schepenen.

— Men schrijft uit Antwerpen, 3 mei:

Wij zijn gelukkig te kunnen verzekeren, dat het eerste verhaal der brandramp, in de stokerij van de heeren Van den Bergh, op zekere punten was overdreven, zooals het gewoonlijk gebeurt. Er zijn niet meer dan twee gekwisten. De eene is een werkmans, met lieftelike brandwonden aan de voeten, en de andere een pompier, die van eene ladder is gesprongen en daardoor kneuzing aan den bil heeft bekomen.

Het is ook niet waar, dat ten 5 1/2 ure des morgens de ketel van de fabriek is gesprongen. Er waren twee ketels, die zich elk in een bijzonder lokaal bevonden. Beide bestaan nog op dit oogenblik, zij zijn ongeschonden gebleven.

Doch is de brand genoeg te betreuren, ten eerste voor de heeren Van den Bergh zelf, daar hunne werkzaamheid wordt onderbroken juist op een oogenblik, dat de suikerrijn in vollen zwaag zijn; dan voor de koerboeren, die er het voeder voor hunne beesten vonden; en meestal voor de werkheden, die eenen goeden post verliezen, en voor de burgerij, die aan de fabriek leverde of werkte.

Onder bevel van eenen bouwkundige is men begonnen met de stukken muren, die gevaar opleveren, om te trekken.

opende graaf Brody zijne portefeuille.

De beide vrouwen, die tot geen woord, geen beweging in staat waren, stonden doodsbleek, met krampachtig in elkander gesloten handen en staarden op hare mannen.

Baron Jemnik had nu luid vloekend de schrijftafel doorgezocht, zonder het dokument te vinden; graaf Brody had gezien, dat het handschrift van denouden graaf niet meer in zijne portefeuille was.

— Wij zijn bestolen, riep de baron met een wilden vloek.

— Ja, zegde de graaf, wij zijn bestolen, en deze zijn de dieveggen.

Hij hief langzaam den arm op en wees op de beide vrouwen, die thans ineenkrompen onder de bliksemende oogen, welke zich als dolkspitzen in haar arme, doodsbleeke gezichten boorden.

— Ja, herhaalde de baron, gij zijt de dieveggen!

En langzaam, den blik steeds op haar gezicht gehecht, gingen de beide mannen op Rosa en Julia toe. Geen hunner sprak een woord, maar vreeslijker en dreigender dan woorden konden zijn, was de schrikbare poos, die slechts door het bijgend ademen der mannen en hun zwaren tred werd afgebroken. Nu stonden zij dicht voor de vrouwen, en onder hunne dreigende aanschouwing zonken deze langzaam neder, alsof eene onzichtbare hand ze ineen drukte, of als waren zij bereid den doodelijken slag harer heulen te ontvangen.

— Genade, mompelden beide met bevende lippen.

— Hebt ge de papieren gestolen? schreeuwden de mannen.

Zij hadden de kracht niet om te antwoorden, zij knikten slechts toestemmend en bogen dieper het hoofd ter aarde.

— Geeft mij het papier terug, tierde de baron, Rosa met een geweldigen ruk optrekkende.

DE VADERVLOEK.

LOSSE BLADEN UIT L. MUHLBACH'S WERK
BENJOWSKY.

(Vervolg.)

Graaf Brody begaf zich in het slot en ontmoette zijnen zwager, die juist binnen het slot met alle beschikkingen gereed was, in de familiekamer bij de dames. Hij wenkte hem in de venster nis.

— Broeder zegde hij, alles is niet gelijk het zijn moet. Ik geloof dat de menschen beheden niet te vertrouwen zijn, en dat, als graaf Benjowsky hun goede woorden geeft en belofte doet, zij tot hem zullen overgaan.

— Dit is ook mijne meening van de menschen hier in het slot, antwoordde baron Jemnik zacht. Men mag ze niet vertrouwen; zij zijn ons ongenegen. Maar om 't even. Ge woet immers, broeder, wij moeten slechts bewijzen kunnen dat hij hier met geweld heeft willen binnendringen, dat hij den huiselijken vrede gestoord en met geweld beproefd heeft zich zelven te helpen. Zoodra hij de eerste schooten heeft laten afvuren is het genoeg, en alle boeren moeten dan getuigen dat hij de aanvaller is geweest en wij de toegevenden, die hem door zachtmoedigheid en liefde beschamen. Wij zullen hem de ridderzaal binnenvoeren en onder het portret van graaf Samuel Benjowsky het afgesproken toneel spelen. Dan komt de nacht, en — de volgende morgen! Laat ons nu hier alles in orde brengen en ichten, opdat wij gered zijn den heer graaf weerdig te ontvangen.

— Nu, naar ik zie, is alles gereed, zegde graaf Brody. Onze dames zijn reeds in feestgewaad, wij zelven hebben immers ook een tamelijk deftig toilet gemaakt. Nu ontbreken nog slechts